

NASADKA (1) *sb f*

nasadka, [**nasiadka** (?)].

W pierwszym a wahania, drugie pochylone.

sg A nasądkę. ◇ [pl G nasądek. ◇ A nasiądki.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Zasadzka: Co gdy vłyfzał sieftrzeniec Páwłow tę náfadkę [Żydów na św. Pawła] [*cum audisset filius sororis Pauli insidias*]/ przybieżawfzy y wzedfzy do obozu opowiedział Pawłowi. *WujNT Act 23/16.*

[*Zwrot:* »nasiadki stroić«: Liżki tchórze y infze źwierzęta ná kury bárzo ważą/ przeto trzebá ie ná noc w ich siadłach zámykác dla ľzkody/ á ná takie źwierzęta násiadki ftróić *Cresc 1571 582 (Linde).*]

a. [*O wypowiedzi:*

W połączeniu szeregowym: (marg) Dwie rzeczy máią wfobie ti kłięgi/ okazanie prawdi i zborzenie fałlfu. (-). Przitim prawdziwe zgánienie/ i zepfowanie wfílfkich náfádek/ fortelow/ i wiwodow omilnich/ ktorich dawno i teraz vziwáią przeciwnici. FarnZnaj B4.]

Synonimy: fortel, hanszłak, kluczka, kunszt, praktyka, przemyśl, sztuka, wymyśl, zasada, zasadzka,

DJ